

e747

V/N
LE 102

HISTORIE/TEKST

Hunden min og jeg er på tur i skogen.

Jeg velger den faste turen.

Turen starter hjemme, til [S1] / inn til [W1] /
gård, og inn i skogen ved [S2].

Når jeg kommer til [W1] / gård lar jeg hunden løpe
løs. Hunden løper hele tiden ved siden av meg.

Når vi kommer til [S3] begynner
hunden å oppføre seg merkelig. Jeg har aldri
sett hunden min så merkelig før. Hunden løper fra
side til side med snuta i været.

Jeg stopper for å se hva som skjer.

Hunden løper i tinnover i skogen, jeg løper
etter.

Hunden stopper når vi kommer til en lang
åpen slette. Jeg har aldri vært her før.

Hunden løper videre på den åpne sletta, men
denne gangen i roligere tempo.

Jeg begynner å skimte noe høyt og svart i
utkant av det åpne området.

Når vi kommer til utkanten av sletta ser
jeg at det er et stort og falleferdig hus.

Huset er grått og trist. Hunden løper inn i
huset. Den stopper ikke selv om jeg roper allt
jeg kan til den. Jeg ventet på at hunden skal
komme ut, men den kommer aldri.

Jeg går inn i huset med mot som
svikter. Hva er det jeg gjør her? Hvorfor
er dette slitte huset her? Hvor er hunden min?
Det er de spørsmålene som dukker opp i hodet
mitt. Svette begynner å renne ned fra pannen min,
selv om det var minusgrader ute.

Jeg tar et skritt til, det er da jeg merker det!
Under meg er det en haug med knokler.

Jeg får en rød flekk på hånda.

Jeg ser opp. Det er masse blodflekker i
taket! Jeg løper ut fra huset. Inn i skogen,
selv om jeg ikke har peiling på hvor jeg skal.

Jeg løper og løper. Endelig ser jeg en rød
gård. Det måtte være [51] gård.

Jeg løper allt jeg kan til gården. Nå ser jeg
grusveien som fører til [51] og hjem.

Det er ingen på [51]. Det er bare
mørkt og ensomt. Jeg har ikke peiling på
hvor mye klokka er, men den er mye. Hjemmebør
allt normalt, til jeg kom å medbrakte hva som
hadde skjedd.

Pappa og Mamma tror ikke på meg. De sier
bare at jeg skal ta et varmt bad, mens de går
ut for å lete etter hunden. Jeg går opp til
badekaret og satt meg ned. Etter en halv
time kommer mamma og pappa med hunden.
Jeg løper ned og tarler mamma og pappa for at
de fant hunden. Ingen vil tro på meg når jeg
sier historien den dag i dag.